

шенням варто розуміти суспільно небезпечну (шкідливу), протиправну дію або бездіяльність фізичної або юридичної особи, яка посягає на фінансову діяльність держави та інших суб'єктів фінансово-правових відносин, шляхом невиконання (порушення) норм фінансового законодавства, за що винна особа несе фінансово-правову відповідальність.

1. Мацелик М.О. Фінансове право : навч. посібник / М.О. Мацелик, Т.О. Мацелик, В.А. Пригоцький. – К. : Знання, 2011. – 815 с.

2. Музика О.А. Поняття “фінансова санкція” : проблеми визначення / О. А. Музика // Адвокат. – 2004. – № 12. – С. 17–20.

3. Мушенко В.В. Фінансове правопорушення та відповідальність за його вчинення в системі державної фінансової політики України / В.В. Мушенко // Бюлетень Міністерства юстиції України. – 2014. – № 5. – С. 110–117.

4. Нагребельний В.П. Фінансове право України. Загальна частина : навч. посібник / за заг. ред. В. П. Нагребельного. – Суми : Університетська книга, 2004. – 320 с.

5. Орлюк О. П. Фінансове право. Академічний курс : підручник / О. П. Орлюк. – К. : Юрінком Інтер, 2010. – 808 с.

6. Про затвердження Інструкції про порядок проведення ревізій і перевірок державною контрольно-ревізійною службою в Україні : наказ Головного контрольно-ревізійного управління України від 03.10.1997 р. №121 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/z0497-97>. – Назва з екрана.

Кахович Олена Олександрівна

доцент кафедри цивільно-правових дисциплін
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ
кандидат наук з державного управління

ПРОБЛЕМИ РОЗВИТКУ ІНФОРМАЦІЙНОГО СУСПІЛЬСТВА В УКРАЇНІ

Інформаційне суспільство – це етап розвитку людського суспільства, в якому держава забезпечує високий рівень інформатизації суспільства, значна частка працездатного населення зайнята в інформаційній сфері, практично кожна людина, використовуючи інформаційно-комунікаційні технології, отримує, передає та використовує інформацію.

В Україні розвиток інформаційного суспільства здійснюється за такими напрямками:

- впровадження технологій електронного урядування;
- забезпечення широкого доступу до мережі Інтернет громадянам;
- розміщення в мережі Інтернет інформації про Україну та про діяльність органів державної влади;
- розвиток цифрового телебачення;
- розвиток електронної комерції.

Для повноцінного розвитку інформаційного суспільства в Україні необхідно забезпечити:

- визначення розвитку інформаційного суспільства пріоритетним на-

прямом розвитку усієї країни;

- розробку комплексної національної програми соціально-економічного розвитку на базі інформаційного суспільства;
- структурованість та узгодженість інформаційного законодавства;
- високий рівень державної координації при створенні елементів інформаційної інфраструктури, зокрема при побудові загальнодержавних, корпоративних і відомчих інформаційно-телекомунікаційних мереж, а також при впровадженні послуг, що надаються за допомогою Інтернет-технологій [5, с. 173].

Інформація є першоосновою людського суспільства. Останнім часом інформація виходить на новий рівень, перетворюючись з предмета на засіб виробництва. Крім того, інформація служить предметом створення, накопичення, аналізу, збереження, обробки та обміну.

Роль інформаційного обміну в сучасному суспільстві беззаперечна. Досягнення та розробки в інформаційній сфері практично стирають кордони між комунікантом та реципієнтом в інформаційному обміні. Така ситуація зосереджує в собі як можливості, так і загрози для суспільства. Серед основних загроз можна виокремити такі:

- відсутність цілісної комунікативної політики держави;
- проблема співвідношення відкритості та обмеження доступу до інформації [1, ст. 7];
- недостатній рівень медіа-культури суспільства;
- електронний контроль за користувачами (приватним життям громадян, органів державної влади і місцевого самоврядування, бізнес-структур, діяльністю політичних організацій);
- порушення інформаційно-психологічної безпеки;
- кібертероризм, кіберзлочинність.

Інформація з об'єкта захисту перетворилася на засіб впливу. Індивідуальна, суспільна та масова свідомість усе більшою мірою піддається агресивним інформаційним впливам, що нерідко завдає шкоди моральному здоров'ю громадян, руйнує духовні норми життя суспільства, призводить до дестабілізації соціально-політичної обстановки [5, с. 170].

Практики наголошують, що злочинність практично миттєво пристосовується до будь-яких змін у суспільному житті [3, с. 258–266]. Отже, в майбутньому злочини в інформаційній сфері та з допомогою інформаційних засобів і технологій будуть розширюватися і удосконалюватися. Тому вкрай важливо навчитися оперативно виявляти способи вчинення злочинів у інформаційній сфері сьогодні та прогнозувати їх розвиток у перспективі.

З метою протидії зазначеним загрозам необхідно:

- забезпечити комплексний підхід до реагування як з боку правоохоронних та інших органів влади, так і суспільства;
- якісне кадрове забезпечення [4, с. 9];
- підтримувати адекватність законодавчої бази, яка поки що відстає від розвитку інформаційних технологій;
- розвивати вітчизняну інформаційну інфраструктуру, зменшити та в перспективі усунути залежність української інформаційного простору від

іноземних сегментів;

- працювати над створенням вітчизняних інформаційних продуктів, зроблених з використанням вітчизняного, власного історичного досвіду, з урахуванням власних цінностей та характеристик [1, с. 8].

1. Про основи національної безпеки України : Закон України від 19 червня 2003 р. // ВВР України. – 2003. – № 39.

2. Албул С.В. Протидія інформаційним загрозам в умовах антитерористичної операції / С.В. Албул // Кібербезпека в Україні: правові та організаційні питання : матеріали Всеукр. наук.-практ. конф. (м.Одеса, 21 жовтня 2016 р.). – Одеса : ОДУВС, 2016. – 233 с.

3. Гіда О. Ф. Міжнародні ініціативи у сфері посилення інформаційної безпеки та протидії організованій злочинності / О. Ф. Гіда // Боротьба з організованою злочинністю і корупцією. – 2012. – Вип. 1. – С. 258–266.

4. Грохольський В.Л. Адміністративно-правові заходи боротьби з кіберзлочинністю в Україні / В.Л. Грохольський // Кібербезпека в Україні: правові та організаційні питання : матеріали Всеукр. наук.-практ. конф. (м. Одеса, 21 жовтня 2016 р.). – Одеса : ОДУВС, 2016. – 233 с.

5. Скулиш Є.Д. Інформаційна безпека: нові виклики українському суспільству / Є.Д. Скулиш // Інформація і право. – 2012. – № 2. – С. 170–175.

Сердюк Євгеній Васильович

доцент кафедри конституційного,
адміністративного права

та соціально-гуманітарних дисциплін,
Інституту права та суспільних відносин
Університету «Україна», м. Київ
кандидат юридичних наук

ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ЗАКОНОДАВСТВА У СФЕРІ АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ВИБОРЧИХ ПРАВ ГРОМАДЯН

Провідною проблемою сучасного стану виборчих прав є забезпечення голосування громадян України, які постійно чи тимчасово перебувають за межами нашої держави. В умовах глобалізації освічених та трудолюбивих український народ є бажаною робочою силою для іноземних країн. США, Аргентина, Росія, Португалія, Іспанія, Італія, Франція, ФРН, Польща є основними працедавцями для громадян України, які не змогли знайти собі відповідної роботи в нашій державі. І хоча, з погляду позитивізму, на перших порах наші громадяни порушують міграційне законодавство країн перебування, але в інших сферах наші земляки є законослухняними, і поліція та інші суб'єкти публічної адміністрації рідко стосовно них застосовують такий захід адміністративного примусу, як депортацію. В подальшому, завдяки природним здібностям, більшість наших громадян легалізується – отримує вид на проживання. При цьому вони залишаються не просто громадянами України, а, як правило, патріотами нашої країни. Адже за постійного перебування за кордоном на правах людей другого гатунку у громадянина України форму-